

*Sänder text på Sandviks
lanthandel. Greta Boman
drev handeln i början
på 50-talet till år 78 då
hon avled och affären upp-
hördes.*

Kanske känner till mer.

*Hälsningar
Gunnel Boman
Sandvik*

Greta Boman samt okänd med barn i famnen

Birgitta Svensson berättar 20190201

Många av oss här i bygden har minnen av hur det var förr i tiden och dessa berättelser är så viktiga att tillvarata för kommande generationer. Nedan följer tankar och minnen från hemvändaren Birgitta Svensson om lanthandeln i Sandvik.

Läs och njut och dröm er tillbaka till en svunnen tid då landsbygden var levande på ett helt annat sätt "Här kommer lite minnen från butiken i Sandvik.

Familjen Andersson, Gustav och Anny och barnen Frideborg och Erling, drev affären på 1940-talet. Gustav hade också taxirörelse och körde skolskjuts. Familjen flyttade till Vrigstad troligen 1948. Herbert Sjöo från Långö var sedan köpman i Sandvik några år.

Margareta GRETA Boman drev sedan lanthandeln till början av 1970-talet. Greta var en driftig ensamstående kvinna. Jag vet inte vad hon gjorde innan hon blev affärsinnehavare, men tror att hon varit

aktiv utanför socknen. Hon piffade ibland upp sig med läppstift och örhängen. Det hade inte de andra damerna i Sandvik.

Som barn fick jag ofta ta vägen till affären och handla åt min mormor Augusta Svensson.

När man skulle besöka butiken fick man knacka på i bostadshuset och ropa upp till andra våningen: Tant Greta! - Ja jag kommer, blev svaret. Så gick vi tillsammans ut till den lilla handelsboden.

Det var enkelt att shoppa där. Inga köer och kölappar, inte tjugo sorters tandkräm att välja på. Socker, mjöl m.m. Såldes i lösvikt.

På den tiden bakade de flesta bullar och kakor hemma, men visst var det lite av fest när man kunde köpa kex till fikat. Greta sålde även lite godis. Polkagrisar förvarades i en stor glasburk, hemkola och punchpraliner fanns oftast i sortimentet. I bland fanns det gräddbullar ! Så småningom utrustades butiken med kylskåp, som jag minns, fanns där rökt medvurst, jäst m.m. Greta hade ingen kassamaskin eller kalkylator men väl ett skärpt huvud som kunde räkna med en blyertspenna och en papperslapp. Mormor gav mig ofta en liten slant som tack för hjälpen, det blev lite godis som Greta skickligt slog in i en pappersstrut.

Så personligt, lugnt och stilla det var på landet. Jag är tacksam för alla fina minnen och den fantastiska utveckling (på gott och ont)som skett under de här åren."

/Birgitta Svensson i Sandvik